

Ligt het soms aan mij?

Dating is een verdienmodel geworden. We zitten met zijn allen op een aantal dating apps, gemaakt om ons er zo lang mogelijk op te houden, want zolang we in de etalage staan met onze beste foto's zal dat anderen verleiden de app te betalen om ons te kunnen benaderen. Niemand daar lijkt er om te geven of we ooit onze levenspartner vinden. Verklaart dat het feit dat er meer alleenstaanden zijn dan ooit, terwijl we nog nooit zoveel gedatet hebben? Onlangs vergeleek ik met een vriendin die aan de andere kant van het land woont, en 10 jaar jonger is dan ik, wie er de laatste maand bij ons beiden op ons profiel had gekeken. We bleken bijna al elkaars bezoekers te kennen, en we vonden ze beiden ongeschikt. Dus hoewel er de suggestie is van overvloed, is het aantal geschikte kandidaten heel beperkt.

En dan gebeurt er nog iets bijzonders. Sommige van mijn vrouwelijke lezers, die mijn zoektocht naar liefde volgen, herkennen de verhalen omdat ze met dezelfde man gedatet hebben en van een even koude kermis zijn thuisgekomen. Mannen die hun trauma van de moeder die er niet voor hen geweest is, bij hen in bed sliep, of hen verliet, uitleven in hun datingleven, waardoor wij geretraumatiseerd worden... Een van hen sprak ik, kort nadat zij de bons had gekregen van de date uit mijn blog "Hoe is het met de liefde?" Ze vertelde hoe ze zich door de intensiteit van haar date zo overweldigd had gevoeld, dat ze zichzelf niet meer herkende, en voor ze het wist had ze toegezegd met hem op vakantie te gaan. Toen ze daarop terugkwam, kreeg ze een tirade over zich heen die bijna letterlijk dezelfde was als die ze in mijn blog las, ook zij had een combinatie van arrogantie en onzekerheid die niet te doen was, ook bij haar moest alles van zijn kant komen, ook in haar leven was er geen plaats voor hem, ook zij was zeer krenkbaar. Ook met haar wilde hij nooit meer contact. Ze was in shock, en ik ook, opnieuw. Om de pijn van de liefde.

Waarom kunnen we, zoals we dat ook doen over aankopen, hotels en restaurants, op de datingsite geen reviews schrijven over de verschillende profielen en elkaar kunnen waarschuwen: Narcist! Gekkie! Foute man! Dominant met een Hoofdletter! Niet aan beginnen!

Of... Ligt het soms aan mij, dat ik al zolang op de dating site sta dat er alleen nog gekkies op mijn profiel afkomen? En dat, als de mannen die met mij gedatet hebben een review zouden kunnen schrijven over mij, zelfs de gekkies niet meer zouden komen? Wat zouden mijn dates, waarover ik hier verslag gedaan heb in de blogs hiervoor, met de titels "Blote benen", "Dominant", "Ruimte", "Een vrouw zijn", "Hoe is het met de liefde", en "Het foute café", in hun review over mij, Hannah Huis, schrijven?

Blote benen:

Een mooiere avond kun je je niet voorstellen voor een date op het strand, zo zonnig en warm. Ik was enigszins teleurgesteld dat ze geen zomerjurkje aanhad, of desnoods een korte broek, want ik ben echt een blote benen man, en was benieuwd naar die van haar. Ze liet zich de date aanleunen, ik reed, zette een strandtent op, had een picknick voorbereid, zocht steeds naar gespreksonderwerpen, en stelde me echt kwetsbaar op, vertelde zelfs over mijn afwezige vader, en over mijn seksuele problemen. Maar zij leek steeds meer te verdwijnen, een ongrijpbare vrouw.

Dominant:

Een typische havermelkelite vrouw die zich voordoeft alsof ze stoer en zeker van haar zaken is, maar als het erop aankomt blijft er weinig van haar Dominantie over.

Ruimte:

Van deze date heb ik echt een klap gekregen. Het leek perfect te klikken via de chat. Ik had mij zo verheugd op onze eerste afspraak -koffiedrinken op het Eye terras, op een winderige maar zonnige zondagmorgen- dat ik me de hele dag had vrijgemaakt, want je weet maar nooit hoe het uitpakt. Toen ik dat aangaf zag ik haar bevriezen. Er was geen doorkomen aan. Een duidelijk geval van bindingsangst, zodra je dichterbij komt, is ze weg. Zonde van je tijd heren!

Een vrouw zijn:

Een vrouw met te veel verbeelding. Die denkt dat ze ook nog kan schrijven. Die zich beter voelt dan anderen. Iemand zou haar een toontje lager moeten laten zingen. Wie?

Hoe is het met de liefde:

voor deze muze moet je oppassen: ze geeft zich niet! vlucht in werk kinderen tennis is alleen maar met zichzelf bezig wil in de watten gelegd worden met aandacht, eten, cadeautjes, wil beschreven, bezongen en bepoteld worden maar geeft niets terug alles moest van mijn kant komen ze is arrogant en onzeker een ondoenlijke combinatie toen ik haar daarmee confronteerde kon ze alleen maar de bal terugspelen ze had toch niet om die cadeautjes gevraaagd?

ik heb het snel en effectief afgekapt maar she doesnt take no for an answer! je wordt pas aantrekkelijk voor haar als je er niet meer bent verlaten verdraagt ze niet, ze is zeer krenkbaar

door alle contact te verbreken heb ik mij gered van weer zo'n vermijdend gehechte vrouw daar heb ik er genoeg van gehad in mijn leven mijn advies: run!!

Het foute café:

Ik heb echt even gehoopt dat zij de vrouw voor mij zou zijn, tegen beter weten in. Ik liet er zelfs een andere veelbelovende date voor schieten. Hoewel ze zich slecht kleedt (somber, mannelijk, hoewel er niets mis is met haar figuur), niet goed verzorgt (rouwrandjes onder de nagels, niet geschoren), chaotisch is (zo liep onze eerste date mis omdat ze in het café ernaast zat), geen smaak heeft (het "restaurant" wat ze koos voor onze eerste date -eigenlijk de tweede maar op de eerste zat ze een café verder-, een eetcafé met slechte akoestiek en dito wijn en pasta, behorend tot een keten), en haar profielfoto's gedateerd zijn (ze is ouder, dikker, draagt een bril en haar tanden zijn verkleurd en gaan wandelen), vond ik haar aantrekkelijk en slim. Ik had alle symptomen van verliefdheid, maar ik wilde het niet zijn. Ik wist dat ze verhalen schrijft over haar dates en zag dat die op zouden drogen als het echt iets tussen ons zou worden. Wij vormen simpelweg haar materiaal. Dus alleen aan beginnen als je een ongeschoren minnares zoekt en in "Op zoek naar Liefde" wil eindigen.

©Hannah Huis (pseudoniem)
November 2023